

CRÒNICA

Elèctric Shakespeare

■ El muntatge de Bruce-Lockhart de 'Com us plagui' triomfa a l'Akadèmia

CÉSAR LÓPEZ ROSELL
BARCELONA

DIMARTS, 30 DE DESEMBRE DEL 2014

0 0 0

COMENTARIS 0

ENVIA UNA CARTA
DEL LECTOR

EDICIÓ IMPRESA

30 desembre 2014

Pàgina 52

VEURE PDF

Fresc, àgil i energètic muntatge. Els actors del Teatre Akadèmia semblen haver estat trasplantats directament d'una companyia britànica no tan sols per la seva manera d'actuar sinó també per la bona dicció dels textos. *Com us plagui* de Shakespeare ha arribat a la sala del carrer de Buenos Aires amb una esplèndida

traducció al català de Miquel Desclot. El vibrant espectacle està cridat a ser un dels èxits de la cartellera teatral d'aquestes festes.

Darrere d'aquesta bona factura hi ha la mà de Dugald Bruce-Lockhart, actor i director de la cèlebre *Propeller*. El creador, que ja va triomfar la temporada passada amb *Romeu i Julieta* recolzant-se en un elenc format majoritàriament pels joves intèrprets que passen pels seus cursos a Barcelona, ha repetit, millorant-la, la mateixa fórmula. Si l'any passat va catapultar Sílvia Forns i Guillem Motos per als rols de protagonistes, en aquesta ocasió llança una

ALBERT BERTRAN

Mingo Ràfols, en primer terme, a 'Com us plagui'.

excepcional Núria Deulofeu com a Rosalina. La lluminosa Forns, que repeteix juntament amb actors de la seva generació i altres de més reconeguts com Mingo Ràfols, Jacob Torres, Emilià Carillà, integren l'equilibrat repartiment d'aquest gran treball coral.

Bruce-Lockhart aconsegueix que aquesta comèdia romàntica, amb elements de *thriller*, es desenvolupi amb el ritme característic de la companyia anglesa. Entre els recursos que utilitza hi ha unes ben coreografiades accions, amb vistoses escenes de lluita i excel·lents gags, i les aportacions musicals de Carol Rovira (Constança), com a compositora i intèrpret juntament amb l'actriu i violinista Irene Jodar (Febe).

MUSICALITAT DEL TEXT / Però a més aconsegueix que el vers shakespearià respiri. La musicalitat del text arriba a l'espectador sense perdre la seva essència i com si fos escrit per avui. La recreació de la vida dels personatges de la cort en el seu *exili* al bosc d'Arden figura entre els millors moments d'aquesta producció. Allà s'hi desenvolupen les principals escenes dels diferents embolics amorosos que troben un harmònic marc en el poder restaurador de la naturalesa.

El director anglès deixa que els seus actors experimentin amb el text i aconsegueix d'aquesta manera que l'espectacle sigui cada dia una mica diferent de l'anterior. Aquest clímax s'encomana a una grada que sintonitza amb l'espontaneïtat d'una posada en escena tan elèctrica.